

højtærede Minister udtalte, at der ikke vilde blive Stof for dette kirkelige Udvalgs Arbejde, og den højtærede Minister udtrykte det saaledes, at det kun vilde komme til at staa paa Papiret. Dertil vil jeg sige, at det kan intet Menneske vide. Loven af 1903 sagde, at det kirkelige Udvalg foruden denne Opgave at udarbejde et Kirkeforfatningsforslag tillige skulde være berettiget til at fremkomme med Forslag, som vare ansæte for egnede til at tilvejebringe en tilfredsstillende Ordning af folkekirkelige Forhold. Ingen kan vide, om der ikke kan blive Brug for Forslag og Udtalelser angaaende en saadan tilfredsstillende Ordning af folkekirkelige Forhold i det Tidsrum, vi her tale om. Jeg nævner her blot et enkelt Eksempel, som i Nutiden er oppe, Spørgsmaalet om Kirkens Tilsyn med Skolen og om den konfessionsløse Skole. Intet Menneske kan vide, om der ikke der kan være Anledning til i alt Fald at lade Folkets Kirke høre om et saa vigtigt Spørgsmaal. Men selv om det saa ogsaa var paa Papiret alene, at det kirkelige Udvalg bestod, saa indser jeg ikke, hvorledes det kunde genere enten den højtærede Minister eller dem, som ønske Menighedsraadens Bestaaen, at et saadant kirkeligt Udvalg bestod. Jeg kan saaledes ikke indse, at der deri skulde være en Hindring for at vedtage § 2 i vort Ændringsforslag lige saa godt som § 1 deri, hvilken sidste Paragraf den højtærede Minister jo giver en subsidiaer Tilslutning.

Johansen: Der var adskillige Spørgsmaal, jeg gerne vilde have udtalt mig om, men da Mødet snart skal slutte, vil jeg gemme det til tredie Behandling af Lovforslaget. Jeg vil blot udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Minister kunde slutte sig til mine Udtalelser i det hele. Den højtærede Minister udtalte, hvad jeg ogsaa finder rigtigt, at det, naar Væjene ikke ere farbare, gælder om at gaa frem Skridt for Skridt, alt som Udviklingen kræver det. Jeg er meget tilfreds med at høre, at den højtærede Minister formener, at man, naar man skal lovgive paa det kirkelige Omraade, ikke skal tage alt paa en Gang. Den højtærede Minister nævnedes adskillige Love, som kunde tages op, og som vare paatrængende nødvendige, blandt andet en Præstelønningslov. Selv om det kun var dette enkelte Spørgsmaal, man skulde have frem, vilde det vist være vanskeligt nok at blive færdig med det i Løbet af et Aar, da der er en hel Del

Spørgsmaal, der maa klares først. Man maa have de enkelte Embeders Indtægter opklarede, og der er en anden Sag, som ogsaa maa oplyses, nemlig Størrelsen af de kirkelige Midler, som findes hos Stiftsøvrighederne. Der gaar forunderlige Sagn om, at Kirken er meget rig, at der i Stiftsmidlerne er ophobet en Masse Penge. Jeg er bange for, at en Undersøgelse vil vise, at der ikke er noget, at Midlerne ere forbrugte til Forbedring af de Præstembeder, som vare saa daarligt stillede, at de ikke kunde lønne Præsten ordentligt. Det bør opklares, hvor store disse Stiftsmidler ere, saa at man kan være fri for at gaa og gisne om, at der ligger en hel Del Penge der, naar der i Virkeligheden, hvad jeg tror, ikke er nogen igen. Jeg tror, der er mange, der ønske at faa Regnskab frem derover. Men alt dette vil være et saa omfattende Arbejde, at det ikke kan gøres paa ganske kort Tid. Derfor holder jeg for, at det vil være rigtigt at lade Menighedsraadsloven gælde i et længere Aaremaal end det, som Flertallet ønsker at gaa med til.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal (Goos) udtalte, at selv om det kun var paa Papiret, at denne Bestemmelse om Loven om det kirkelige Udvalgs Forlængelse kom til at gælde, kunde han ikke begribe, at jeg vilde modsætte mig. Jo, det vil jeg af en Grund, som jeg er vis paa, at den ærede Ordfører respekterer, og det er, at man aldrig i en Lov skal sætte noget ind, som der ikke er rigtig Mening i at sætte ind, fordi det ikke har nogen som helst Betydning udover det, at det staaer som Bogstaver paa Papiret.

Efter den Anledning, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) giver, skal jeg nævne dette, hvad jeg glemte at sige, da jeg havde Ordet før, at Menighedsraadene har Administrationen i høj Grad Brug for nu, da den ene Kirke efter den anden gaar over til at blive selvejende Institution. Naar dette finder Sted, anmoder Ministeriet stadig Menighedsraadene om at udnævne en Bestyrelse for alle disse selvejende Kirker, og i de allerfleste Tilfælde gaa Menighedsraadene ind paa at overtage dette Hverv og vælge denne Bestyrelse. Det vil være meget vanskeligt at faa dem erstattede netop i dette Øjeblik, hvor Dag efter Dag Kirke efter Kirke gaar over og bliver selvejende Institution. Man skal saa over paa en ganske anden